

implisitt i argumentet – som sier noe om hvorvidt utfallet er positivt eller negativt.

Konsekvensargumenter: struktur

Standpunkt

x bør p (eller x bør ikke p)

Argument

[Påstand 1] Hvis p så (sannsynlig at) q

[Påstand 2] Normativ vurdering av q

Diagram 40 og 41 viser to eksempler på konsekvensargumenter som vi har diskutert tidligere.

Eksempel: Stemmerettsalder

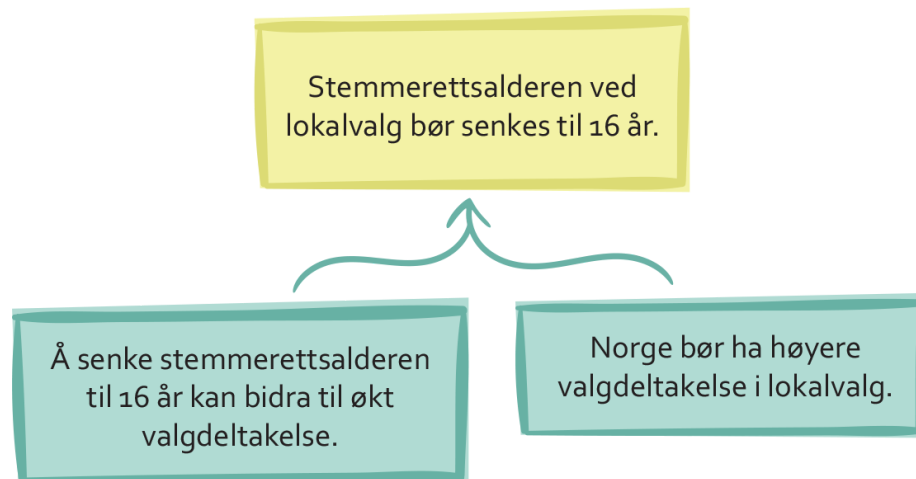

Diagram 40.

Eksempel: Elektrifisering

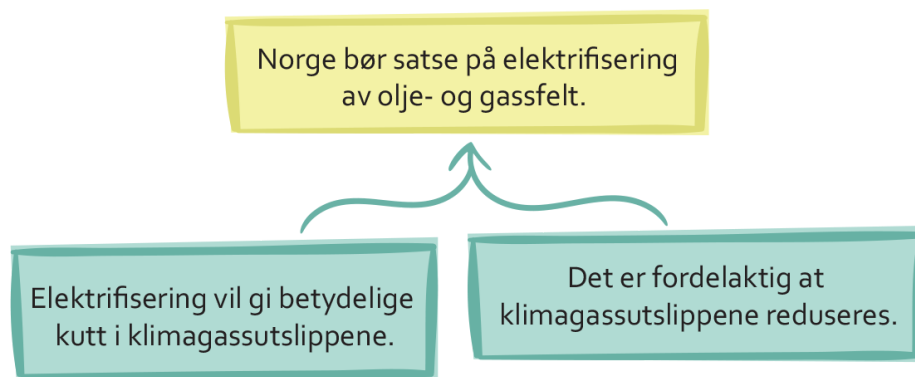

Diagram 41.

Når du skal vurdere om et konsekvensargument er riktig, må du behandle påstandene som utgjør argumentet hver for seg. For den deskriptive påstanden må du vurdere hvor sannsynlig det er at det påståtte utfallet vil finne sted. Hvor sannsynlig er det at å senke stemmerettsalderen vil øke valgdeltakelsen, og hvor sannsynlig er det at elektrifisering vil lede til betydelige kutt i klimagassutslippene? For den normative påstanden må du ta stilling til om det stemmer at de potensielle konsekvensene er positive. Er det riktig at Norge bør ha høyere valgdeltakelse, og er det riktig at reduksjon av klimagassutslipp vil være fordelaktig? Som nevnt tidligere krever dette at du tar stilling til et moralsk spørsmål.

Det er tre hovedkriterier du bør ta med i betraktningen når du skal vurdere i hvilken grad et konsekvensargument er relevant:

Det første kriteriet sier at relevansen til et konsekvensargument avhenger av i hvilken grad utfallet av den omtalte handlingen vil være positivt eller negativt. I eksemplet om elektrifisering er det klart at forfatterne mener utslippsreduksjon er positivt. Desto mer positivt det vil være, jo sterkere er argumentets relevans. Da vil grunnen til å utføre handlingen også styrkes.